

stibba seäl sure laggeda peäl seißid nemi
mad keige omma leriga. Kui kuningas
se asja pärrast Midia-rahwa wanne
mattega sai nou piddand / siis läkkitas
temma käskusid Mesopotamia male Pi
leami jure / kes Prohwet olli ja Bratti
jõe äres ellas / et se piddi tullesma Israeli
rahwast ärrawanduma / et nemmad ei
piddand senna male mitte sama. Kui
needsammad käskud Pileami jure said
sanud suure meleheadega / hakkas ta äm
ber mõtlema / kuidas se luggu piddi heaks
ja ta käskus sama; ta käskis siis need
käskud ülle õ senna jada / sest ta piddi
enne Jehowa käest nou kässima; agga ta
teadis kül / et ei olnud õigust seäl jurest;
melehead ollid tedda jo sõggedaks teinud.
Jummal joudis siis Pileami wasto raki
da ja õõlda temmale / et ta ei piddand
mitte minnema sedda rahwast ärrawan
duma / mis ta jo olli enne Abraami sees
õnnis

õnnistanud. Et niüd Jehowa Pileam
mile olli sedda õõlnud / siis ei julgend ta
mitte nende käskudega minna / ta käskis
neid agga omma male toggasi minna / sest
ei Jummal tahtnud neid mitte lasta ärra
wanduda / sepärrast et nemmad jo õn
nistud ollid. Nende sannumettega käsk
sid need käskud jälle kuningaga Palaki jure
toggasi; agga se ei jätnud weel mitte sed
da asja sedda wisi / ta käskus weel ühhe
puhho ja käis teise peäl / kas ta piddi ted
da saatma tulla sedda rahwast ärrawan
duma. Keige üllemad Moabi-ina wan
nemad piddid siis jälle sesan ma Pileami
jure minnema tedda kuusama weel sure
matte annettega; esite hakkas ta keel
ma / pärrast õmmeti tulli se ahnusse him
mo nenda ta peäle / et ta need käskud
käskis õse ennese jure jada / et ta saaks
teata / mis Jummal nou se jures piddi
õllema. Kül temmal olli Jummal nou jo
teata